

Czwartek, 14 marca 2013 r.

34. z zadowoleniem przyjmuje uwzględnienie substancji zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego jako nowej kwestii politycznej w strategicznym podejściu do międzynarodowego zarządzania chemikaliami; wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania działalności w ramach tego podejścia oraz do promowania aktywnej polityki mającej na celu ograniczenie narażenia ludzi i środowiska na substancje zaburzające gospodarkę hormonalną na wszystkich ważnych forach międzynarodowych, takich jak Światowa Organizacja Zdrowia lub Program Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska;
35. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

P7_TA(2013)0092

Integracja migrantów, jej wpływ na rynek pracy oraz na zewnętrzny wymiar koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2013 r. w sprawie integracji migrantów, jej wpływu na rynek pracy oraz na zewnętrzny wymiar koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (2012/2131(INI))

(2016/C 036/15)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, a w szczególności jej art. 15, 18, 20, 21 i 34,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 30 marca 2012 r. zatytułowany „Wymiar zewnętrzny unijnej koordynacji zabezpieczenia społecznego” (COM(2012)0153),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 18 listopada 2011 r. zatytułowany „Globalne podejście do kwestii migracji i mobilności” (COM(2011)0743),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 lipca 2011 r. zatytułowany „Europejski program integracji obywateli państw trzecich” (COM(2011)0455),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 18 kwietnia 2012 r. zatytułowany „W kierunku odnowy gospodarczej sprzyjającej zatrudnieniu” (COM(2012)0173),
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 22 lutego 2012 r. w sprawie komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów zatytułowanego „Europejski program integracji obywateli państw trzecich” (SOC/427),
- uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 16 lutego 2012 r. zatytułowaną „Nowy europejski program na rzecz integracji”,
- uwzględniając opinię z inicjatywy własnej Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 18 września 2012 r. zatytułowaną „Wkład przedsiębiorców migrantów w gospodarkę UE” ⁽¹⁾,
- uwzględniając badanie Eurofound z 2011 r. zatytułowane „Wspieranie przedsiębiorczości etnicznej w miastach europejskich”,
- uwzględniając wspólne sprawozdanie na temat zatrudnienia na rok 2012 z dnia 20 lutego 2012 r.,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 5 grudnia 2011 r. na temat osiągniętych wyników oraz jakościowych i ilościowych aspektów realizacji Europejskiego Funduszu na rzecz Integracji Obywateli Państw Trzecich w latach 2007–2009 (COM(2011)0847),
- uwzględniając sprawozdanie podsumowujące „Szóste posiedzenie Europejskiego Forum Integracji: zaangażowanie krajów pochodzenia w proces integracji (Bruksela, 9–10 listopada 2011 r.)”,

⁽¹⁾ CESE 638/2012 – SOC/449.

Czwartek, 14 marca 2013 r.

- uwzględniając analizę zatytułowaną „Integracja migrantów i jej wpływ na rynek pracy” (Parlament Europejski, 2011 r.),
- uwzględniając analizę „Sprawozdanie syntetyczne EMN: zaspokojenie zapotrzebowania na pracowników za pomocą migracji” (Parlament Europejski, 2011 r.),
- uwzględniając analizę „Globalna Ankieta Instytutu Gallupa: różne oblicza migracji globalnej” (IOM i Instytut Gallupa, 2011 r.),
- uwzględniając publikacje Eurofound „Jakość życia w etnicznie zróżnicowanym sąsiedztwie” (2011 r.), „Warunki pracy obywateli obcego pochodzenia” (2011 r.) oraz „Zatrudnienie i warunki pracy migrantów” (2007 r.),
- uwzględniając badanie zrealizowane przez europejską sieć miast na rzecz polityki integracji lokalnej imigrantów (sieć CLIP) stworzoną przez Kongres Władz Lokalnych i Regionalnych Rady Europy, miasto Stuttgart i Eurofound,
- uwzględniając konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie z dnia 4 maja 2010 r. na temat integracji jako siły napędowej rozwoju i spójności społecznej,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 17 marca 2010 r. zatytułowaną „Integracja pracowników-imigrantów” (SOC/364),
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 17 lutego 2010 r. zatytułowaną „Integracja a agenda społeczna” (SOC/362),
- uwzględniając Program sztokholmski – „Otwarta i bezpieczna Europa dla dobra i ochrony obywateli” (10–11 grudnia 2009 r.),
- uwzględniając dyrektywę Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin⁽¹⁾
- uwzględniając dyrektywę Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotyczącą statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi⁽²⁾
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady z 2011/98/UE dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie procedury jednego wniosku o jedno zezwolenie dla obywateli państw trzecich na pobyt i pracę na terytorium państwa członkowskiego oraz w sprawie wspólnego zbioru praw dla pracowników z państw trzecich przebywających legalnie w państwie członkowskim⁽³⁾
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/52/WE z dnia 18 czerwca 2009 r. przewidującą minimalne normy w odniesieniu do kar i środków stosowanych wobec pracodawców zatrudniających nielegalnie przebywających obywateli krajów trzecich⁽⁴⁾
- uwzględniając dyrektywę Rady 2009/50/WE z dnia 25 maja 2009 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu podjęcia pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji (dyrektywa w sprawie niebieskiej karty)⁽⁵⁾
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich⁽⁶⁾
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 stycznia 2009 r. w sprawie stanu praw podstawowych w Unii Europejskiej w latach 2004–2008⁽⁷⁾
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 16 maja 2007 r. w sprawie migracji wahadłowej i partnerstw na rzecz mobilności między Unią Europejską a krajami trzecimi (COM(2007)0248),

⁽¹⁾ Dz.U. L 251 z 3.10.2003, s. 12.,

⁽²⁾ Dz.U. L 16 z 23.1.2004, s. 44.,

⁽³⁾ Dz.U. L 343 z 23.12.2011, s. 1.,

⁽⁴⁾ Dz.U. L 168 z 30.6.2009, s. 24.,

⁽⁵⁾ Dz.U. L 155 z 18.6.2009, s. 17.,

⁽⁶⁾ Dz.U. L 348 z 24.12.2008, s. 98.,

⁽⁷⁾ Dz.U. C 46 E z 24.2.2010, s. 48.,

Czwartek, 14 marca 2013 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 lipca 2006 r. w sprawie strategii i środków na rzecz integracji imigrantów w Unii Europejskiej ⁽¹⁾
 - uwzględniając dyrektywę Rady 2005/71/WE z dnia 12 października 2005 r. w sprawie szczególnej procedury przyjmowania obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych ⁽²⁾
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 1 września 2005 r. zatytułowany „Wspólna agenda na rzecz integracji – Ramy integracji obywateli państw trzecich w Unii Europejskiej” (COM(2005)0389),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 10 maja 2005 r. zatytułowany „Program haski: dziesięć priorytetów na najbliższe pięć lat. Partnerstwo na rzecz odnowy europejskiej w dziedzinie wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości” (COM(2005)0184),
 - uwzględniając konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich z dnia 19 listopada 2004 r. w sprawie ustanowienia wspólnych podstawowych zasad polityki integracji imigrantów w Unii Europejskiej,
 - uwzględniając program z Tampere uzgodniony w dniach 15 i 16 października 1999 r.,
 - uwzględniając dyrektywę Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającą ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy ⁽³⁾,
 - uwzględniając dyrektywę Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzającą w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1231/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. rozszerzające rozporządzenie (WE) nr 883/2004 i rozporządzenie (WE) nr 987/2009 na obywateli państw trzecich, którzy nie są jeszcze objęci tymi rozporządzeniami jedynie ze względu na swoje obywatelstwo ⁽⁶⁾,
 - uwzględniając wnioski Komisji z dnia 30 marca 2012 r. dotyczące koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (COM(2012)0156, COM(2012)0157, COM(2012)0158 i COM(2012)0152),
 - uwzględniając orzeczenia Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości w sprawach C-214/94, C-112/75, C-110/73, C-247/96, C-300/84, C-237/83, C-60/93 i C-485/07,
 - uwzględniając art. 48, 78, 79 i 352 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych oraz opinie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, Komisji Spraw Zagranicznych oraz Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A7-0040/2013),
- A. mając na uwadze, że od 2012 r. zmniejsza się liczba obywateli Europy w wieku produkcyjnym, a bez imigracji spadnie ona o 14 milionów osób w ciągu najbliższych 10 lat; mając na uwadze, że dane te różnią się znacznie w poszczególnych państwach członkowskich;
- B. mając na uwadze, że w 2011 r. w 27 państwach członkowskich UE mieszkało 48,9 mln osób urodzonych za granicą (9,7 % całkowitej liczby ludności UE), z czego 16,5 mln pochodziło z innego państwa członkowskiego UE (3,3 %), zaś 32,4 mln – spoza UE (6,4 %);

⁽¹⁾ Dz.U. C 303 E z 13.12.2006, s. 845.,

⁽²⁾ Dz.U. L 289 z 3.11.2005, s. 15.,

⁽³⁾ Dz.U. L 303 z 2.12.2000, s. 16.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 180 z 19.7.2000, s. 22.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 166 z 30.4.2004, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 344 z 29.12.2010, s. 1.

Czwartek, 14 marca 2013 r.

- C. mając na uwadze, że pomimo prawie 10 % stopy bezrobocia w UE (czyli 23,8 mln osób bez pracy) kryzys zasobów ludzkich jest już widoczny, w najbliższych latach jeszcze się pogłębi; np. w 2015 r. będzie od 380 do 700 tysięcy nieobsadzonych miejsc pracy; mając na uwadze, że środki mające zaradzić niedoborowi wykwalifikowanych pracowników muszą obejmować politykę lepszego kształcenia, szkoleń, rozwijania umiejętności i rozwoju kariery zawodowej ze strony państw członkowskich i przedsiębiorstw, określanie nowych grup docelowych oraz lepszy i równy dostęp obywateli UE do wyższego wykształcenia;
- D. mając na uwadze, że zgodnie z badaniami Eurobarometru 70 % obywateli UE twierdzi, że gospodarka europejska potrzebuje imigrantów; mając na uwadze, że liczbę obywateli europejskich urodzonych za granicą w krajach nienależących do UE-27 szacuje się na 32 mln, co stanowi 6,5 % ogółu ludności;
- E. mając na uwadze, że stopa bezrobocia wśród obywateli państw trzecich w wieku od 20 do 64 lat jest średnio o 10 % niższa od stopy bezrobocia wśród obywateli w całej UE, a ponadto wielu migrantów wykonuje prace poniżej swoich kwalifikacji lub pracuje na niepewnych warunkach, co jest zjawiskiem, któremu można zaradzić rozszerzając zasięg zbiorowych układów pracy mających powszechne zastosowanie, jeżeli takie układy istnieją; mając na uwadze, że zapotrzebowanie na wykwalifikowanych pracowników rośnie i będzie rosło szybciej niż zapotrzebowanie na mniej wykwalifikowanych pracowników, lecz przeciętny poziom wykształcenia obywateli państw trzecich jest niższy niż poziom wykształcenia obywateli UE i że młodzież pochodząca ze środowisk migrantów jest częściej opuszcza system kształcenia i szkoleń bez uzyskania kwalifikacji na poziomie wykształcenia średniego II stopnia;
- F. mając na uwadze, że chociaż UE może oczekiwać stałego napływu migrantów, to musi brać udział w światowej rywalizacji o najwybitniejsze umysły, aby przyciągać i zatrzymywać talenty; mając na uwadze, że zmiany demograficzne i rosnąca światowa konkurencja oznaczają, że UE musi zająć się kwestiami, które mogą działać jako środek powstrzymujący takich migrantów, a także, że musi wspierać innowacje społeczne;
- G. mając na uwadze, że istnieje większe prawdopodobieństwo, że zróżnicowane, otwarte i tolerancyjne społeczeństwa będą przyciągały wykwalifikowanych pracowników, którzy dysponują kreatywnym kapitałem ludzkim wymaganym do napędzania gospodarek opartych na wiedzy, a tym samym że atrakcyjność Europy zależy również od czynników takich jak aktywne podejście do zatrudnienia, równy dostęp do zatrudnienia, rzeczywista integracja, równy dostęp do zatrudnienia i edukacji oraz zwalczanie dyskryminacji w zakresie zatrudnienia i edukacji, równe i pomyślne kształcenie i szkolenie uczniów ze środowiska migracyjnego w ramach „kultury otwartości”, a także usunięcie barier administracyjnych;
- H. mając na uwadze, że stereotypy dotyczące płci są silniej zakorzenione w społecznościach imigrantów, a migrujące kobiety częściej padają ofiarami różnego rodzaju przemocy, która przyjmuje w szczególności formę przymusowych małżeństw, okaleczania narządów płciowych, tzw. zbrodni w imię honoru, maltretowania w bliskich związkach, molestowania seksualnego w miejscu pracy, a nawet handlu ludźmi i wykorzystywania seksualnego;
- I. mając na uwadze, że wyniki Globalnej Ankiety Instytutu Gallupa za 2011 r. pokazują, że w skali światowej istnieje dwa razy więcej potencjalnych migrantów, którzy woleliby pracować za granicą przez określony czas niż emigrować na stałe;
- J. mając na uwadze, że zatrudnienie jest kluczowym elementem udanej integracji a zasady integracji UE podkreślają, że wysokiej jakości, trwałe i dobrze płatne zatrudnienia lub samozatrudnienie jest kluczowym elementem procesu integracji i „ma centralne znaczenie dla zaangażowania imigrantów, ich wkładu w rozwój społeczeństwa przyjmującego oraz uczynienia tego wkładu bardziej widocznym”;
- K. mając na uwadze, że w UE mieszka i pracuje nielegalnie od 1,9 do 3,8 miliona imigrantów;
- L. mając na uwadze, że od 2000 r. około jedna czwarta nowych miejsc pracy powstała dzięki wkładowi imigrantów; mając na uwadze, że migranci częściej wchodzi na rynek pracy samodzielnie, lecz też że częściej napotyka przy tym trudności finansowe; mając na uwadze, że migrujący przedsiębiorcy i przedsiębiorstwa etniczne odgrywają ważną rolę w tworzeniu miejsc pracy i mogą pełnić funkcję przywódców społeczności, zbliżyć światowe rynki, a tym samym przyczynić się do pomyślniejszej integracji; mając na uwadze, że w związku z tym państwa członkowskie powinny lepiej informować takie grupy i zwiększać ich świadomość, np. tworząc stronę internetową kompleksowej obsługi skierowaną do osób, które pragną założyć firmy w państwach członkowskich, na której można by znaleźć informacje o możliwościach i wyzwaniach, o europejskich i krajowych dotacjach, a także o organizacjach i organach świadczących pomoc w dziedzinie samozatrudnienia;

Czwartek, 14 marca 2013 r.

- M. mając na uwadze, że uczniowie ze środowisk migrantów w dalszym ciągu znajdują się w gorszej sytuacji w systemie edukacyjnym i częściej opuszczają placówki edukacyjne przed zakończeniem nauki;
- N. mając na uwadze, że ze względu na biurokratyczne przeszkody, nieuznawanie kwalifikacji i brak możliwości dalszego zdobywania kwalifikacji „niedopasowanie umiejętności” i idące za tym marnowanie „mózgów” w większym stopniu dotyczą imigrantów niż ludności miejscowej;
- O. mając na uwadze, że globalizacja gospodarki idzie w parze z globalizacją społeczną, co wywiera szczególnie wpływ przede wszystkim na zewnętrzną koordynację zabezpieczenia społecznego obywateli UE i państw trzecich;
- P. mając na uwadze, że wspólnym celem polityki zatrudnienia i polityki sąsiedztwa jest lepsze pokrycie zapotrzebowania na pracę na europejskich rynkach pracy;
- Q. mając na uwadze, że dla poszczególnych państw członkowskich zawarcie dwustronnych, wzajemnych umów o zabezpieczeniu społecznym z wszystkimi państwami trzecimi będzie niemożliwe, a takie przedsięwzięcie mogłoby doprowadzić do rozdrobnionego systemu powodującego nierówne traktowanie obywateli UE; mając na uwadze, że należy podjąć działania na szczeblu europejskim;
- R. mając na uwadze, że włączenie obywateli państw trzecich w rynek pracy i związana z tym ogólna integracja należy na szczeblu UE do kompetencji wielu dyrekcji generalnych Komisji Europejskiej i Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych;
- S. mając na uwadze, że można opracować podobnie fragmentaryczne podejście na szczeblu krajowym między różnymi działami i szczeblami rządu oraz różnymi agencjami, ponieważ lokalne i regionalne organy władzy mają zasadnicze znaczenie dla realizacji strategii integracyjnych na dolnym szczeblu;
- T. mając na uwadze, że migrantów częściej dotyka problem bezrobocia, nisko płatnej pracy i niedopasowanych umiejętności;
- U. mając na uwadze, że migrujące kobiety są częściej zatrudniane w dziedzinach, takich jak nieformalny sektor opieki, które nie są uznawane przez systemy opieki społecznej niektórych państw członkowskich; mając na uwadze, że w konsekwencji kobiety te nie mają dostępu do systemów emerytalnych, kiedy przechodzą na emeryturę, i dlatego w starszym wieku zagraża im ubóstwo;
- V. mając na uwadze, że duża część studentów z krajów trzecich studiujących w UE po zakończeniu studiów nie pracuje w UE;
- W. mając na uwadze, że studenci ze środowiska migrantów częściej uzyskują słabe wyniki w szkole, borykają się z wykluczeniem społecznym, w tym z problemami związanymi z udziałem w rynku pracy, rasizmem, ksenofobią i dyskryminacją, które są czynnikami utrudniającymi integrację z rynkiem pracy;
1. podkreśla, że integracja z rynkiem pracy i integracja społeczna wymagają zaangażowania obu stron, z jednej strony szczególnie w zakresie zdobycia umiejętności językowych, znajomości i poszanowania systemu prawnego, politycznego i społecznego w kraju przyjmującym, panujących w nim obyczajów i tradycji oraz form współżycia społecznego, a z drugiej strony w zakresie budowania społeczeństwa integracyjnego i przyznawania dostępu do rynku pracy i instytucji, do edukacji, zabezpieczenia społecznego, opieki zdrowotnej, towarów i usług oraz mieszkalnictwa, a także prawa do udziału w procesie demokratycznym; podkreśla w związku z tym, że szczególną odpowiedzialność społeczną ponoszą przy tym instytucje edukacyjne, organizacje religijne, społeczne, wspólnotowe i migracyjne, stowarzyszenia sportowe i kulturalne, siły zbrojne, partnerzy społeczni, a w szczególności związki zawodowe, przedsiębiorstwa i agencje pośrednictwa pracy, przypominając, że każdy podmiot ma różne atuty w procesie integracji;
 2. uważa, że obustronne zaangażowanie na rzecz integracji może uzyskać możliwie szerokie poparcie w społeczeństwie tylko wówczas, gdy integracja zostanie pomyślnie włączona do głównego nurtu polityki oraz kiedy państwa członkowskie będą prowadzić z obywatelami aktywną i otwartą dyskusję i proponować wiarygodne rozwiązania dla obecnych wyzwań związanych z integracją;
 3. zwraca uwagę, że integracja to stały dwustronny proces wymagający zaangażowania zarówno obywateli państwa trzeciego, jak przyjmującego ich społeczeństwa; z zadowoleniem przyjmuje zaobserwowane w UE przykłady dobrych praktyk w zakresie integracji migrantów, osób ubiegających się o azyl i beneficjentów ochrony międzynarodowej, mających często postać projektów prowadzonych przez władze lokalne, które odgrywają kluczową rolę w realizacji celów dotyczących integracji;

Czwartek, 14 marca 2013 r.

4. zauważa, że integracja jest skuteczniejsza w społecznościach lokalnych; w związku z tym wzywa UE do wsparcia pomysłu utworzenia integracyjnej sieci władz lokalnych i regionalnych, która zgodnie z zasadą działań oddolnych łączyłaby wszystkie podmioty społeczne na szczeblu lokalnym z myślą o integracji i której za wzór mogą służyć takie programy jak np. CLIP⁽¹⁾, ERLAIM⁽²⁾, ROUTES, City2City czy EUROCITIES; podkreśla, że w związku z tym miastom i metropoliom przypada szczególna rola do odegrania i zasługują one na szczególne wsparcie;
5. wzywa państwa członkowskie do zdecydowanego zwalczania dyskryminacji wobec obywateli państw trzecich i innych obywateli UE, w szczególności formalnej i nieformalnej dyskryminacji przy poszukiwaniu pracy i w miejscu pracy; uważa, że należy zdecydowanie przeciwdziałać dyskryminacji i rasizmowi w trakcie kryzysu gospodarczego i finansowego oraz wynikającemu z niego wyższemu bezrobociu; podkreśla, że pracodawcy są zobowiązani na mocy prawa do traktowania wszystkich pracowników jednakowo oraz do niedyskryminowania ich ze względu na religię, płeć, pochodzenie etniczne lub obywatelstwo, propagując tym samym prawa podstawowe, ponieważ niedyskryminacja i równe szanse są zasadniczym elementem procesu integracji; wzywa Komisję i Państwa członkowskie do zadbania o to, aby poziomy wynagrodzenia i prawa wynikające z układów zbiorowych były przestrzegane w krajach przyjmujących również w odniesieniu do migrantów; wzywa państwa członkowskie do skutecznego kontrolowania zgodności z przepisami, aby zapobiec dumpingowi płacowemu i społecznemu, do przyjęcia wspólnych wytycznych dotyczących zwalczania dyskryminacji związanej z pracą oraz do opracowania środków łagodzących negatywny wpływ systemu ustawodawczego na życie migrantów, a także do wspierania pobudzających strategii politycznych, które mogą spowodować szybszy wzrost gospodarczy oraz zmniejszyć nierówności i różnice w wynagrodzeniach;
6. wzywa państwa członkowskie do lepszego uwzględnienia polityki migracyjnej w odniesieniu do pracy, aby zaradzić problemowi niedoboru pracowników oraz zwiększyć produkcję krajową;
7. wzywa Komisję do dalszego wspierania – dzięki pomocy przedakcesyjnej i poprzez ściślejsze monitorowanie postępów – starań nowych państw członkowskich zmierzających do większej społeczno-gospodarczej integracji Romów, zwracając przy tym baczniejszą uwagę na sytuację kobiet i dziewcząt romskich;
8. uważa, że polityka i środki integracji w państwach członkowskich muszą być bardziej zróżnicowane, lepiej dopasowane i wyższej jakości, przy czym szczególnie potrzebne jest rozróżnienie między potrzebami np. osób wysokich i niskich kwalifikacjach, obywateli UE i państw trzecich, migrantów z ofertą pracy i bez niej, ze znajomością języka i bez znajomości języka lub z więziami rodzinnymi w kraju przyjmującym, zaspokajając tym samym potrzeby wszystkich migrantów; przypomina, że udział migrantów zależy od dostępności takich środków oraz od ich finansowej osiągalności, a także od możliwości korzystania przez migrantów z prawa, by towarzyszyli im członkowie najbliższej rodziny, oraz możliwości korzystania z prawa do pracy przez wieloletnich partnerów;
9. przypomina, że około połowa migrantów w UE to kobiety oraz że niezależny status imigracyjny dla kobiet i prawo do pracy dla małżonek to kluczowe elementy w zapewnianiu rzeczywistej integracji;
10. wzywa do przyjęcia na szczeblu lokalnym, krajowym i europejskim globalnego podejścia porównywalnego do uwzględniania aspektu płci w głównym nurcie polityki; domaga się zatem, aby rozważyć możliwość wprowadzenia zasady „uwzględniania integracji w głównym nurcie polityki” w przypadku wszystkich zagadnień związanych z integracją we wszystkich działaniach politycznych, ustawodawczych i finansowych i w tym celu wzywa państwa członkowskie, aby zleciły krajowym punktom kontaktowym ds. integracji składanie sprawozdań z postępów w tym zakresie; wzywa ponadto Komisję do ustanowienia międzyresortowej grupy ds. integracji, która zajmie się zagadnieniami integracji, migracji (zarobkowej) i włączenia w rynek pracy, obejmującej zatem wszystkie właściwe w tych kwestiach dyrekcje generalne oraz Europejską Służbę Działań Zewnętrznych, a także odpowiednie zainteresowane strony;
11. z zadowoleniem przyjmuje utworzenie europejskiego forum integracji, które stanowi dla społeczeństwa obywatelskiego platformę dyskusji o wyzwaniach i priorytetach w zakresie integracji migrantów; z zadowoleniem przyjąłby silniejsze powiązanie forum z aktualnymi działaniami politycznymi i procesami ustawodawczymi podejmowanymi na szczeblu UE;
12. uważa, że pomyślna integracja wiąże się również z udziałem w procesach podejmowania decyzji oraz że należy propagować w szczególności zaangażowanie społeczne migrantów; opowiada się zatem za poszerzeniem zakresu społecznego zaangażowania migrantów i politycznego współdecydowania osób ze środowisk imigranckich, a także za zachęcaniem ich do korzystania z takich możliwości;
13. przypomina o znaczeniu prawa migrantów do głosowania, zwłaszcza na szczeblu lokalnym, ponieważ jest to ważne narzędzie integracji i aktywnego obywatelstwa; jest zaniepokojony niewystarczającą polityczną reprezentacją mniejszości na wszystkich szczeblach administracji, w tym na szczeblu państw członkowskich i w Parlamencie Europejskim;

⁽¹⁾ Europejska sieć miast na rzecz polityki integracji lokalnej imigrantów

⁽²⁾ Europejskie władze lokalne i regionalne na rzecz integracji imigrantów

Czwartek, 14 marca 2013 r.

14. podkreśla, że należy uznać, iż silna tożsamość kulturowa nie musi pomniejszać wartości tożsamości narodowej, i że tożsamość narodowa musi być dostatecznie otwarta i elastyczna, aby umożliwiać włączenie i dostosowanie szczególnych cech obywateli różnego pochodzenia i z różnych środowisk kulturowych, którzy tworzą pluralistyczne państwo;

15. podkreśla, że kraje, z których pochodzą migranci, również ponoszą odpowiedzialność za ułatwianie włączenia migrantów w rynek pracy oferując przystępne finansowo kursy językowe i inne kursy przygotowawcze, udzielając informacji, nadzorując agencje pośrednictwa pracy, aby zapewnić ich odpowiedzialne postępowanie, oraz utrzymując kontakty ze społecznością diaspory lub/i za pomocą odpowiednich oddziałów ambasad w kraju przyjmującym; w związku z tym wzywa kraje pochodzenia migrantów do dalszego rozwijania programów w tym zakresie;

16. domaga się, aby w programach językowych i integracyjnych w krajach przyjmujących – niezależnie od kręgu kulturowego i kwalifikacji imigranta lub dziedziny wiedzy zawodowej imigranta – znalazły się informacje o historii, wartościach i podstawach europejskiej demokracji, praworządności i pamięci europejskiej, podkreślające prawa i inne zasady zawarte w Karcie Praw Podstawowych rolę kobiety, prawa mniejszości i prawa osób LGBT i aby zwalczać głęboko zakorzenione stereotypy związane z płcią;

17. zwraca uwagę na coraz ważniejszą rolę, jaką odgrywają w procesie integracji migrujące kobiety, które stanowią nie tylko duży potencjał dla rynku pracy, lecz także często odgrywają ważną rolę w wychowaniu dzieci oraz przekazywaniu norm i wartości, lecz również ponieważ problemy dyskryminacji i przemocy dotyczą je najczęściej; wzywa Komisję i państwa członkowskie do istotnego wzmocnienia prawnego i społecznego statusu kobiet, aby zapobiegać dyskryminacji za pomocą całego szeregu różnych dziedzin polityki oraz aby wykorzystywać potencjał kobiet w szczególności w celach rozwoju gospodarczego i społecznego;

18. wzywa państwa członkowskie do opracowania programów w zakresie edukacji i komunikacji, aby informować migrujące kobiety o ich prawach i obowiązkach, oraz do utworzenia usług wielojęzycznego poradnictwa dla kobiet;

19. wzywa Komisję i państwa członkowskie do ścisłej współpracy z sieciami i organizacjami pozarządowymi w kwestiach dotyczących migrujących kobiet w celu opracowania strategii politycznych uwzględniających kwestie płci i włączenia kwestii równości płci do głównego nurtu polityki, aby chronić prawa człowieka przysługujące migrującym kobietom, zapewnić im równe szanse w zakresie zatrudnienia i dostępu do rynku pracy, a jednocześnie zapewnić im równe prawa, zwalczać wszelkie formy przemocy, wykorzystywanie do pracy i wykorzystywanie seksualne, okaleczanie żeńskich narządów płciowych, nieuczciwe praktyki, porwania, niewolnictwo, wymuszone małżeństwa i handel kobietami oraz aby zapobiegać tym zjawiskom;

20. podkreśla, że brakowi wykwalifikowanych pracowników należy zaradzić poprzez celowe kształcenie, szkolenie zawodowe i uczenie się przez całe życie w państwach członkowskich i przedsiębiorstwach; proponuje, aby w tym celu rozszerzyć międzynarodowy wymiar unijnego programu mobilności w ramach uczenia się przez całe życie; podkreśla ponadto, że wyniki szkolne poniżej możliwości oraz wysoki odsetek przypadków porzucania nauki w szkołach ogólnokształcących wśród dzieci migrujących pracowników są problemem, który trzeba rozwiązać gwarantując nieletnim prawo do nauki, a w szczególności finansując naukę, przyznając stypendia na naukę, umożliwiając dalsze kształcenie oraz udzielając w możliwie największej liczbie języków informacji o systemach edukacyjnych państw członkowskich oraz o wynikających z ich prawach i obowiązkach; przypomina, że dwutorowy system edukacji/szkolenia, stosowany w niektórych państwach członkowskich, z powodzeniem pomaga młodym migrantom wejść na rynek pracy i zmniejszyć bezrobocie wśród młodych ludzi; uważa, że należy szkolić pracowników sektora edukacji w zakresie sposobów postępowania z różnorodnością oraz rozważyć możliwości zatrudniania migrantów na stanowiskach w sektorze publicznym, w szczególności jako nauczycieli; wzywa państwa członkowskie do wspierania przedsiębiorstw etnicznych i uznaje ważną rolę, jaką odgrywają w procesie integracji, tworzeniu miejsc pracy i jako przywódcy wspólnotowi;

21. wzywa państwa członkowskie do informowania studentów zagranicznych o możliwościach podjęcia pracy po zakończeniu studiów oraz do ułatwienia im dostępu do krajowego rynku pracy, przypominając, że ludzi, którzy mieszkają w danym kraju, ukończyli w nim studia lub naukę oraz opanowali język, można uznać za już zintegrowanych; podkreśla ponadto, że z ekonomicznego punktu widzenia nie ma sensu marnować środków zainwestowanych w absolwentów szkół wyższych, uniemożliwiając im dostęp do miejsc pracy w UE; dlatego też wzywa państwa członkowskie, aby ulepszyły ocenę zapotrzebowania na siłę roboczą i aby stworzyły równe szanse przy ubieganiu się o pracę dla tych pracowników migrujących, którzy ukończyli naukę lub studia na terytorium jednego z państw członkowskich;

Czwartek, 14 marca 2013 r.

22. przypomina, że znaczna część osób poszukujących pracy na europejskich rynkach pracy pochodzi z krajów sąsiadujących z UE, co stanowi prawdziwy atut dla rozwoju UE oraz że podobieństwa programów edukacyjnych, tła historycznego i języków są dużym atutem dla integracji;

23. wzywa Komisję do oceny możliwości opracowania i wprowadzenia wspólnego europejskiego systemu wjazdu opartego na przejrzystych kryteriach zgodnych z podejściem polegającym na gromadzeniu i przenoszeniu punktów w ramach Europejskich Ram Kwalifikacji, do którego to systemu państwa członkowskie mogłyby przystąpić na zasadzie dobrowolności; stwierdza, że taki system można by dopasowywać do warunków na rynku pracy, aby łatwiej przyciągnąć pilnie potrzebnych pracowników wykwalifikowanych;

24. podkreśla, że wobec pracowników wykwalifikowanych, zarówno tych, którzy przybyli z UE, jak i z państw trzecich, musi obowiązywać zasada równego wynagrodzenia i równych warunków pracy w odniesieniu do takiej samej pracy w takim samym miejscu pracy;

25. wzywa Komisję, aby związku z proponowanym systemem wjazdu rozważyła możliwość utworzenia międzynarodowej platformy w ramach EURES na potrzeby znormalizowanych opisów stanowisk i umiejętności, uwzględniając podejście polegające na gromadzeniu i przenoszeniu punktów w ramach Europejskich Ram Kwalifikacji, aby w ten sposób ułatwić nabór migrantów poszukujących pracy oraz porównywanie ich zdolności, umiejętności i kwalifikacji;

26. podkreśla, że przystępując do systemu wjazdu opartego na podejściu polegającym na gromadzeniu i przenoszeniu punktów w ramach Europejskich Ram Kwalifikacji państwa członkowskie stałyby się bardziej atrakcyjne dla wykwalifikowanych obywateli państw trzecich, dla których system ten byłby ułatwieniem;

27. podkreśla znaczenie dopasowanej do potrzeb, wykwalifikowanej migracji, której towarzyszyłyby środki integracyjne, oraz wzywa Komisję i państwa członkowskie wraz z ich regionami i miastami, aby wprowadziły wspólny system koordynacji na szczeblu europejskim, aby określać zapotrzebowanie na siłę roboczą i skuteczniej kierować migracją zarobkową; z zadowoleniem przyjmuje zatem wysuniętą przez Komisję propozycję utworzenia europejskiej platformy dialogu w sprawie zarządzania migracją zarobkową, a także przeprowadzania regularnej i systematycznej oceny podaży i popytu na unijnych rynkach pracy w perspektywie długoterminowej aż do 2020 r., z podziałem na sektory, zawody, poziomy kwalifikacji i państwa członkowskie; zwraca uwagę, że w planie tym należy jasno określić niedobory siły roboczej w UE w perspektywie krótko- i średnioterminowej;

28. zaleca, aby taki system zawierał przynajmniej listę zawodów, w których brakuje pracowników, oraz analizę zapotrzebowania na podstawie informacji od pracodawców;

29. wzywa państwa członkowskie, aby uwzględniając klauzulę dotyczącą preferencji wspólnotowej, a także pomimo stałego braku wykwalifikowanych pracowników i właśnie z powodu braku takich pracowników propagowały mobilność wewnątrz UE, a tym samym ułatwiały warunki naboru, sam nabór oraz integrację obywateli UE z innych państw członkowskich; wzywa państwa członkowskie do stworzenia narzędzi i instrumentów mających na celu zaradzenie brakowi pracowników za pomocą mobilności w obrębie UE oraz do inwestowania w usługi ukierunkowane na reintegrację migrantów UE, którym nie udało się znaleźć pracy i którzy w związku z tym wrócili do kraju pochodzenia;

30. podkreśla, że nie niewłaściwe jest wykorzystywanie tematu imigracji zarobkowej do podsycania niepokojów ludności; zauważa, że przyjęte z góry założenia w oparciu o uprzedzenia i resentymy podkopują solidarność, która stanowi fundament społeczeństwa, wobec czego należy koniecznie odrzucić populistyczne wykorzystywanie tej kwestii;

31. przypomina, że środki masowego przekazu odgrywają ważną rolę w kształtowaniu opinii publicznej na temat imigracji i integracji oraz apeluje o to, aby odpowiedzialne dziennikarstwo propagowało wzajemne poszanowanie i zrozumienie naszych wzajemnych podobieństw i różnic;

32. uważa, że migranci, uchodźcy i ubiegający się o azyl powinni mieć ułatwiony dostęp do rynku pracy, bez napotykania przeszkód w zdobywaniu takiego dostępu, oraz że powinni móc liczyć na szybką i tanią ewaluację, a w danym przypadku uznawanie i zatwierdzanie ich dyplomów, kwalifikacji i kompetencji, niezależnie od tego, czy zostały one nabyte w drodze uczenia się formalnego, pozaformalnego lub nieformalnego; w związku z tym wzywa Komisję do przedstawienia konkretnych propozycji dotyczących możliwości opracowania mechanizmu uznawania kwalifikacji i dyplomów obywateli państw trzecich, w tym skutecznej oceny umiejętności w przypadku braku dokumentów; przypomina, że w tym celu należy wspierać przejrzystość w odniesieniu do kompetencji, kwalifikacji i umiejętności w krajach partnerskich;

Czwartek, 14 marca 2013 r.

33. zwraca uwagę, że imigracja ukierunkowana na rynek pracy może wywrzeć pozytywny wpływ na systemy zabezpieczeń społecznych państw członkowskich, gwarantując wykwalifikowaną siłę roboczą i zwiększając przewagę konkurencyjną dzięki różnorodności kulturowej (znajomości języków, doświadczeniu zdobytym za granicą, mobilności itp.)
34. wzywa Komisję i państwa członkowskie do współpracy z krajami partnerskimi, aby położyć większy nacisk na zwalczanie wykorzystywania dzieci do pracy, aby w zamian zapewnić dorosłym godną pracę oraz umożliwić dzieciom zdobycie odpowiedniego wykształcenia;
35. opowiada się za wprowadzeniem swobody przemieszczania się w odniesieniu do związków zawodowych oraz prawa do zbiorowych rokowań bez żadnych wyjątków, aby wprowadzać w życie, poprawiać i chronić godne warunki pracy;
36. wzywa migrantów, aby możliwie najszybciej przygotowali się do krajowego rynku pracy; w tym kontekście zwraca uwagę na najlepsze praktyki w zakresie włączania w rynek pracy, np. mentoring dla migrantów, piloci integracji i „migranci dla migrantów” oraz kursy języka zawodowego, a także udzielanie pomocy dzieciom migrantów w wieku szkolnym oraz wspieranie ich oraz wspieranie zakładania przedsiębiorstw przez osoby wykwalifikowane pochodzące ze środowisk migracyjnych;
37. podkreśla, że nauka języka kraju przyjmującego jest podstawą sukcesu na europejskim rynku pracy zorientowanym na świadczenie usług; podkreśla ponadto, że państwa członkowskie muszą zapewnić odpowiednią dostępność ofert nauki języka, aby bariery językowe przestały być przeszkodą w świecie pracy, oraz z zadowoleniem odnosi się do własnej inicjatywy przedsiębiorstw w tej dziedzinie;
38. w związku z tym wzywa państwa członkowskie do lepszego informowania migrantów o szansach i wyzwaniach, europejskich i krajowych dotacjach oraz organizacjach humanitarnych i organach udzielających pomocy w odniesieniu do samozatrudnienia;
39. proponuje Komisji, aby ogłosić rok 2016 Europejskim Rokiem Integracji, zachęcając do położenia szczególnego nacisku na „integrację poprzez pracę”; wzywa Komisję do zadbania o to, aby Rok Integracji obejmował konkretne teksty ustawodawcze i wzorce dla państw członkowskich;
40. zaleca państwom członkowskim wymianę i dalszy rozwój sprawdzonych praktyk w zakresie wspierania różnorodności w miejscu pracy, np. coaching, wspieranie rozpoczynania działalności, programy integracji, praca subwencjonowana, grupy dyskusyjne, plany dywersyfikacji, indywidualna poradnictwo, szkolenia językowe i poszerzające umiejętności oraz kampanie antydyskryminacyjne;
41. stwierdza, że w wielu państwach członkowskich nie dba się wystarczająco o integrację migrantów, wobec czego organy władzy powinny podejmować starania idące w tym kierunku; uważa, że taka sytuacja wynika również z błędnego podejścia, zgodnie z którym migrantów przedstawia się w głównej mierze jako zagrożenie dla bezpieczeństwa, a nie dostrzega się dostatecznie pozytywnych stron; uważa, że to dlatego często jeszcze nie uznaje się kwalifikacji zdobytych w rodzinnym kraju w takim stopniu, na jaki zasługują;
42. dostrzega potencjał wahadłowej migracji (zarobkowej), która może doprowadzić do potrójnie korzystnej sytuacji, w której migrant, kraj przyjmujący i kraj pochodzenia odnoszą korzyści, oraz wzywa państwa członkowskie do otwarcia drzwi temu rodzajowi imigracji i emigracji oraz do ich ułatwienia;
43. podkreśla, że ważne jest, aby migracja wahadłowa skupiała się na ludziach oraz aby po powrocie mogli oni wykorzystać zdobytą wiedzę i nabyte umiejętności;
44. wzywa Komisję i państwa członkowskie do nasilenia współpracy z państwami trzecimi w zakresie migracji wahadłowej oraz włączenia ich do negocjacji i traktatów, w szczególności do globalnego podejścia do kwestii migracji i mobilności oraz związanych z nim dialogów na temat migracji i mobilności i partnerstw na rzecz mobilności;
45. akceptuje jako ramy alternatywne – jeżeli jedna ze stron nie jest gotowa przystąpić do pełnego zestawu zobowiązań wynikających z partnerstwa na rzecz mobilności – ustanawianie wspólnych programów działań w dziedzinie migracji i mobilności między UE a państwami trzecimi, podkreślając jednocześnie, że powinien to być jedynie etap przejściowy;
46. w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje plan utworzenia ośrodków zasobów w zakresie migracji i mobilności w krajach partnerskich, w ramach partnerstw na rzecz mobilności i wspólnych programów, oraz nalega, aby utworzenie takich ośrodków zaproponować również krajom trzecim;
47. wzywa do propagowania inteligentnych strategii na rzecz migracji wahadłowej, popartych niezbędnymi środkami oraz gwarancjami i warunkami prawnymi służącymi stworzeniu bezpiecznych miejsc pracy i zapobieganiu nielegalnej imigracji;

Czwartek, 14 marca 2013 r.

48. zauważa, że powodzenie tego rodzaju współpracy wymaga długofalowego zobowiązania, i że UE ma wyjątkową możliwość podjęcia takiego zobowiązania za pośrednictwem swoich instrumentów finansowych, np. poprzez wspieranie programów powrotów i integracji uwzględniających element migracji wahadłowej;
49. podkreśla, że należy opracować elastyczne programy w zakresie migracji wahadłowej oraz uwzględnić art. 8 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka oraz dyrektywy 2003/109/WE i 2003/86/WE;
50. podkreśla w tym kontekście, że przed przybyciem do kraju przyjmującego przydatne są szkolenia językowe i poszerzające kompetencje, a także przygotowanie do powrotu, i przypomina o możliwości utworzenia tzw. „pre-departure desks” (punktów przygotowania do wyjazdu) w kraju pochodzenia i kraju przyjmującym;
51. mając na uwadze, że migracja i polityka rynku pracy powinny iść ze sobą w parze, wzywa Komisję, aby ściślej powiązała zapotrzebowanie na rynku pracy, migrację wahadłową, rozwojem, politykę sąsiedztwa i politykę zagraniczną oraz aby potraktowała jej priorytetowo; z zadowoleniem przyjmuje dotychczasowe wsparcie finansowe UE na rzecz zarządzania migracją w państwach trzecich, np. inicjatywę Migration EU Expertise II (MIEUX II) i apeluje o to, aby przy finansowaniu projektów europejskich stworzyć jak najwięcej synergii pomiędzy Europejskim Funduszem Społecznym a Funduszem Migracji i Azylu;
52. z zadowoleniem przyjmuje istniejące instrumenty UE służące opracowaniu polityki w zakresie integracji, takie jak np. sieć krajowych punktów kontaktowych ds. integracji, europejska strona internetowa poświęcona integracji, europejski podręcznik integracji, Europejski Fundusz na rzecz Integracji, Fundusz Migracji i Azylu, portal UE dla migrantów oraz europejskie moduły integracji;
53. przypomina unijne wspólne podstawowe zasady dotyczące integracji imigrantów (CBPs); ubolewa nad tym, że państwa członkowskie nie wykorzystują obecnie całego potencjału Europejskiego Funduszu na rzecz Integracji, i przypomina, że celem funduszu jest wspieranie działań państw członkowskich w zakresie wdrażania CBPs;
54. podkreśla, że należy określić, promować i realizować wymianę najlepszych praktyk stosowanych w państwach UE i spoza UE, które prowadzą politykę imigracyjną najbardziej sprawiedliwą pod względem równouprawnienia płci;
55. podkreśla, że należy jak najlepiej wykorzystać rok 2013, który jest Europejskim Rokiem Obywateli, aby skupić się na swobodnej mobilności migrujących kobiet i ich pełnym udziale w życiu społecznym Europy;
56. zwraca się do państw członkowskich, aby prowadziły kampanie skierowane do imigrantów, mające na celu zwalczanie stereotypów związanych z płcią w danych społecznościach, aby zwiększyć integrację i udział migrujących kobiet w życiu społecznym, gospodarce, edukacji i rynku pracy oraz aby zwalczać przemoc ze względu na płeć;
57. zwraca uwagę, że wielu potencjalnych migrantów musi w krajach pochodzenia długo oczekiwać w konsulatach państw członkowskich, co niezwykle utrudnia szybkie, pewne i płynne wejście w wahadłowy stosunek pracy; wzywa z tego względu Komisję i państwa członkowskie do głębokiego rozważenia możliwości utworzenia wspólnej europejskiej służby konsularnej w delegaturach UE i ambasadach państw członkowskich;
58. zachęca do szkolenia pracowników Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ), szczególnie pracowników pracujących w delegaturach UE, z globalnego podejścia do kwestii migracji, aby zapewnić rzeczywiste uwzględnianie polityki imigracyjnej UE w jej działaniach zewnętrznych;
59. zdecydowanie zachęca ESDZ, aby dążyła do odgrywania bardziej aktywnej roli koordynacyjnej w zewnętrznym wymiarze procesu polityki migracyjnej;
60. Przypomina, że duże znaczenie ma inteligentne zarządzanie granicami ze strony UE, a także możliwość monitorowania granic za pomocą identyfikatorów biometrycznych;
61. uważa, że wjazd i pobyt migrantów muszą się rządzić jasnymi, uczciwymi i niedyskryminującymi zasadami zgodnymi z normami państwa prawa obowiązującymi na poziomie krajowym, jak i w UE; podkreśla, że kryteria wjazdu muszą być łatwe do zrozumienia i nie mogą podlegać częstym zmianom; zwraca uwagę, że możliwość uzyskania w niedalekiej przyszłości prawa stałego pobytu stanowi kluczową szansę na integrację; podkreśla, że ważna jest znajomość języka i że należy wspierać jego naukę i zachęcać do niej, jednak nie należy jej wykorzystywać jako kryterium selekcji ani jako instrument służący sankcjonowaniu;

Czwartek, 14 marca 2013 r.

62. w kontekście dyrektywy 2008/115/WE i dyrektywy 2009/52/WE zauważa, że nielegalną migrację zarobkową można ograniczyć nie tylko przy pomocy skutecznych kontroli, lecz również poprzez efektywniejsze umożliwianie otwierania nowych dróg legalnej migracji;

63. ubolewa nad wprowadzonymi ostatnio w niektórych państwach członkowskich zmianami w przepisach dotyczących prawa do nabycia obywatelstwa przez urodzenie, które to zmiany spowodowały większą liczbę przypadków bezpaństwowości w UE;

64. podkreśla, że zarówno legalna, jak i nielegalna imigracja są zjawiskami powszechnymi i potrzebne są wspólne ramy prawne w zakresie polityki migracyjnej, by chronić migrantów i potencjalne ofiary – zwłaszcza kobiety i dzieci – narażone na różne formy przestępczości zorganizowanej w kontekście migracji i handel ludźmi; podkreśla również, że nielegalną migrację można ograniczać za pomocą wspólnych ram prawnych;

65. ubolewa, że wiele migrujących kobiet jest oszukiwanych w kraju pochodzenia, gdzie obiecuje się im umowę o pracę w państwach rozwiniętych, a niektóre kobiety są nawet porywane przez mafie i sieci handlu ludźmi w celu seksualnego wykorzystywania; wzywa państwa członkowskie do wzmożenia wysiłków w zwalczaniu tych nadużyć i nieludzkich praktyk;

66. wzywa Radę, Komisję i państwa członkowskie do ustanowienia ram prawnych gwarantujących imigrantkom prawo do otrzymania własnego paszportu i zezwolenia na pobyt oraz umożliwiających pociągnięcie do odpowiedzialności karnej osoby, która odbierze te dokumenty;

67. podkreśla, że większość migrujących kobiet pracuje w dziedzinie usług domowych i opieki, niezależnie od poziomu wykształcenia i doświadczenia zawodowego; z ubolewaniem zauważa, że przeważająca większość tych kobiet pracuje bez umowy, za bardzo niskie wynagrodzenie i nie korzysta z żadnych praw socjalnych;

68. z zadowoleniem przyjmuje wejście w życie w 2013 r. konwencji MOP dotyczącej pracowników domowych oraz apeluje do wszystkich państw członkowskich UE, aby ją niezwłocznie ratyfikowały;

69. z zadowoleniem przyjmuje istniejące umowy dotyczące koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego zawarte z Algierią, Marokiem, Tunezją, Chorwacją, Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii, Izraelem, Czarnogorą, San Marino, Albanią i Turcją; wzywa jednak Komisję do podjęcia działań mających na celu zajęcie się koordynacją zabezpieczenia społecznego dla obywateli państw trzecich, a w szczególności ochroną praw przy opuszczaniu UE lub ponownym wjeździe do UE, oraz do przyjęcia w ramach polityki migracyjnej UE odpowiednich środków dotyczących nabytych przez migrantów uprawnień do zabezpieczenia społecznego;

70. z zadowoleniem przyjmuje w tym kontekście iberoamerykańską konwencję dotyczącą zabezpieczenia społecznego i zachęca do stworzenia możliwości przyłączenia się innych państw członkowskich poza Portugalią i Hiszpanią do tej konwencji jako platformy koordynacji europejskiej; podkreśla, że chociaż umowy dwustronne między państwami członkowskimi UE i państwami trzecimi mogą zapewnić lepszą ochronę zabezpieczenia społecznego, utrudniają one obywatelom państw trzecich przemieszczającym się między państwami UE uświadomienie sobie przysługujących im praw do zabezpieczenia społecznego; z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji dotyczący utworzenia unijnego mechanizmu wymiany najlepszych praktyk i informacji dotyczących koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego i proponuje, aby Komisja gromadziła, opracowywała i w sposób przejrzysty udostępniała istniejące krajowe umowy dwustronne; wzywa Komisję do opracowania dla państw członkowskich zawierających wszelkie umowy dwustronne wytycznych dotyczących bardziej jednolitego stosowania postanowień tych umów w UE, przestrzegają zarówno zasad unijnej koordynacji zabezpieczenia społecznego, jak i konwencji MOP dotyczących zabezpieczenia społecznego;

71. wzywa państwa członkowskie i Komisję do rozszerzenia praktycznego zastosowania unijnych układów o stowarzyszeniu zawartych zarówno z krajami trzecimi, jak i całymi regionami w zakresie zabezpieczenia społecznego; domaga się zatem, aby wymiar zewnętrzny koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego był ważnym punktem w ramach stosunków zewnętrznych UE i negocjacji z państwami trzecimi;

72. zwraca uwagę, że choć dzięki przyjęciu rozporządzenia (UE) nr 1231/2010 rozszerzono uprawnienia wynikające z rozporządzenia (WE) nr 883/2004 na obywateli państw trzecich, to z uprawnień tych można skorzystać wyłącznie w przypadku działalności transgranicznej w ramach UE, co oznacza, że większość obywateli państw trzecich jest wykluczonych; oczekuje, że środki związane z dostępem do zabezpieczenia społecznego, które są już zawarte w ustawodawstwie UE, takie jak dyrektywa w sprawie jednego zezwolenia, zostaną w pełni wdrożone;

73. w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje rozszerzony zasięg przepisów dotyczących obywateli państw trzecich, zawartych w dyrektywie 2009/50/WE (dyrektywa w sprawie niebieskiej karty), oraz wzywa Komisję do oceny wdrożenia tej dyrektywy i jej wpływu na rynek pracy;

Czwartek, 14 marca 2013 r.

74. podkreśla, że prawa obywateli UE muszą być chronione również poza UE i w przypadkach, gdy pracują bądź pracowali oni w państwach trzecich;
75. wzywa z tego względu do przyjęcia wobec państw trzecich jednolitego i wzajemnego podejścia UE do koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, obejmującego wszystkich obywateli UE i państw trzecich, bez uszczerbku dla praw obywateli państw trzecich wynikających z układów o stowarzyszeniu i ustanowionych przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej;
76. proponuje, aby w związku z tym rozważyć możliwość utworzenia fakultatywnego, dobrowolnego i nadrzędnego tzw. „28. systemu” dla imigrantów i obywateli UE w innych państwach Unii;
77. z zadowoleniem przyjmuje powstanie Europejskiej Karty Ubezpieczenia Zdrowotnego oraz zachęca do jej dalszego rozpowszechniania i uproszczenia korzystania z niej;
78. podkreśla, że atrakcyjność europejskiego rynku pracy zależy również od tego, czy istnieje możliwość przeniesienia emerytur i uprawnień socjalnych i czy zachowują one ważność również w razie ewentualnego powrotu;
79. wyraża zadowolenie z przyjęcia dyrektywy w sprawie jednego zezwolenia, która umożliwia przenoszenie uprawnień emerytalnych obywateli państw trzecich i osób pozostałych przy życiu po ich śmierci zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 883/2004; wzywa obecną i kolejną prezydencję UE, wraz z Komisją Europejską, do wznowienia negocjacji w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie przenoszenia uprawnień do dodatkowych emerytur lub rent;
80. podkreśla, że w ramach zewnętrznego wymiaru koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego UE odgrywa główną rolę i może opracować globalne standardy;
81. zwraca uwagę na potrzebę rozwijania odpowiednich systemów informacji dla migrantów, w tym w odniesieniu do dostępu do odpowiednich programów i świadczeń, co pozwoli im właściwie oszacować koszty i korzyści wynikające z migracji oraz pomoże im podjąć decyzję co do migracji; proponuje, aby bezpośrednio w momencie przybycia imigranci byli informowani o statusie prawnym po powrocie; apeluje o wykorzystanie w tym celu europejskiego systemu wzajemnej informacji o ochronie socjalnej (MISSOC);
82. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zorganizowania europejskich i krajowych kampanii informacyjnych mających na celu zwiększenie udziału migrujących kobiet w życiu demokratycznym oraz do utworzenia i wspierania platformy wymiany dla migrujących kobiet;
83. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Komitetowi Regionów, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu oraz parlamentom krajowym.

P7_TA(2013)0093

Zagrożenia dla zdrowia pracowników związane z azbestem i perspektywy usunięcia wszystkich pozostałości azbestu

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2013 r. w sprawie azbestozależnych chorób zawodowych i perspektyw całkowitego wyeliminowania wciąż obecnego azbestu (2012/2065(INI))

(2016/C 036/16)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, a w szczególności jego preambułę oraz art. 3 i 6,
- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, a w szczególności jego art. 6, 9, 151, 153, 156 i 168,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, a w szczególności jej art. 1, 3, 6, 31, 37, 35,
- uwzględniając rezolucję Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) z dnia 1 czerwca 2006 r. w sprawie azbestu,
- uwzględniając konwencję MOP z dnia 16 czerwca 1989 r. dotyczącą bezpieczeństwa w stosowaniu azbestu,
- uwzględniając deklaracje WHO dotyczące azbestu,